

Pałucka Odznaka Turystyczna narodziła się z inicjatywy działaczy PTTK ze Żnina i Wągrowca. Dnia 5 września 1983 r. odbyło się wspólne posiedzenie Zarządów Oddziałów PTTK w Żninie i Wągrowcu, na którym zgłoszono ideę powołania regionalnej odznaki krajoznawczej. Szybko opracowano regulamin. Odznakę ustanowiły wspomniane Zarządy Oddziałów 22 listopada 1983 r., a zatwierdziło Prezydium ZG PTTK uchwałą nr 218/84 z 14 czerwca 1984 r.

Uchwała Prezydium Zarządu Głównego PTTK Nr 218/84

z dnia 14.06.1984 r. w sprawie zatwierdzenia
Pałuckiej Odznaki Krajoznawczej PTTK.

Doceniając rolę regionalnych odznak turystyczno-krajoznawczych w rozbudzaniu i poszerzaniu zainteresowań poznawczych, kształtowaniu aktywnych postaw turystów, a zwłaszcza młodzieży, pogłębianiu uczuć patriotycznych poprzez zachęcenie do poznawania chlubnych tradycji, piękna i dorobku własnego regionu Prezydium Zarządu Głównego PTTK w oparciu o postanowienia § 8 ust. 2 pkt. 9 Regulaminu Zarządu Głównego PTTK, zarządów wojewódzkich i zarządów PTTK, zatwierdza Pałucką Odznakę Krajoznawczą PTTK.

Prezydium Zarządu Głównego PTTK

REGULAMIN PAŁUCKIEJ ODZNAKI KRAJOZNAWCZEJ (POK)

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Pałucką Odznakę Krajoznawczą PTTK ustanowiły Zarządy Oddziałów PTTK w Wągrowcu i Żninie w celu:
 - popularyzacji Pałuk;
 - zachęcania turystów do poznania piękna i krajobrazu, przeszłości historycznej i zabytków ziemi ojczyściej.
2. Pałucka Odznaka Krajoznawcza jest odznaka trzystopniową:
 - brązowa
 - srebrna
 - złota

II. WARUNKI ZDOBYWANIA ODZNAKI

1. Odznakę może zdobywać każdy po ukończeniu 8-ego roku życia, w czasie wycieczek indywidualnych, względnie zbiorowych na Pałukach.
2. Odznakę zdobywa się zwiedzając określone miejscowości i obiekty krajoznawcze, wymienione w załączonym wykazie.
3. Dla uzyskania odznaki należy zwiedzić niżej wymienioną ilość miejscowości:
 - dla stopnia brązowego – 10;
 - dla stopnia srebrnego – 25;
 - dla stopnia złotego – 40.
4. Poszczególne stopnie odznaki można zdobyć jedynie w kolejności. Przy ubieganiu się o wyższy stopień odznaki należy przedłożyć książeczki względnie kroniki ze zweryfikowanymi poprzednio stopniami.
5. W ciągu 12 miesięcy można zdobyć najwyżej I stopień odznaki.

6. Przy zdobywaniu odznaki wyższego stopnia nie można zaliczać powtórnie miejscowości i obiektów krajoznawczych już zwiedzanych.
7. Zdobywając Pałucką Odznakę Krajoznawczą PTTK można równocześnie zdobywać odznaki PTTK zgodnie z ich regulaminami.

III. ZASADY POTWIERDZANIA

1. Podstawą do ubiegania się o przyznanie odznaki jest książeczka turystyki kwalifikowanej (OTP, KOT, MOT, TM, TOK) lub samodzielnie opracowana kronika, która musi zawierać daty trasy wycieczki, zwiedzane miejscowości i obiekty krajoznawcze oraz potwierdzenie.
2. Potwierdzeniem pobytu, zwiedzania obiektu, udziału w imprezie może być odcisk pieczęci z nazwą miejscowości.
3. Potwierdzać mogą także: instruktorzy krajoznawstwa, przodownicy turystyki kwalifikowanej, przewodnicy PTTK, kierownicy wycieczek szkolnych, opiekunowie SKKT, instruktorzy ZHP, organizatorzy turystyki PTTK, piloci wycieczek krajowych.

IV. ZASADY PRYZNAWANIA:

Po wypełnieniu wymogów regulaminu książeczkę lub kronikę przedkłada się do referatu weryfikacyjnego Zarządu Oddziału PTTK w Żninie.

V. POSTANOWIENIA KOŃCOWE:

1. Prezydium Zarządu Oddziału PTTK w Żninie ma prawo nadawania odznaki honorowej (złotej) za szczególne osiągnięcia dla regionu lub PTTK.
2. Odznaka zdobyta w trybie normalnym jest odpłatna natomiast honorowa jest bezpłatna.
3. Interpretacja niniejszego regulaminu należy do Zarządu Oddziału PTTK w Żninie.
4. Regulamin Odznaki został uchwalony przez Zarządy Oddziałów PTTK w Wągrowcu i Żninie w dniu 22 listopada 1983 roku i wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1984 roku.
5. Zmiany w regulaminie wprowadzono uchwałą Zarządu Oddziału PTTK w Żninie z dnia 16 grudnia 1997 roku z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1998 roku.

Zarząd Oddziału PTTK w Żninie

WYKAZ MIEJSCOWOŚCI I OBIEKTÓW KRAJOZNAWCZYCH

1. Antazym
2. Barcin
3. Biskupin
4. Bracholin
5. Brdowo
6. Brzyskorzystew
7. Brzyskorzystewko
8. Cerekwica
9. „Chełmianki” (161,9 m n.p.m.)
10. Chobielin-Młyn
11. Chojnia
12. ChomiąŜa Szlachecka
13. Chraplewo
14. Czesławice
15. Czeszewo
16. Damasławek
17. Danabórz
18. „Dębina”
19. Dobieszewo
20. Dochanowo
21. Dziewierzewo
22. Gąsawa
23. Godzimierz
24. Gogólkowo
25. Gołańcz
26. Gorzyce
27. Górki Dąbskie
28. Grocholin
29. Grochowiska Szlacheckie
30. Grylewo
31. Wiktorowo
32. Izdebno
33. Jaktorowo
34. Janowiec Wielkopolski
35. Januszkowo
36. Juncewo
37. Jezioro Kaliszańskie
38. Kcynia
39. Kierzkowo
40. Kowalewko
41. Kozielsko
42. Królikowo
43. Laskownica
44. Lubostroń
45. Łabiszyn
46. Łekno
47. Łysin
48. Marcinkowo Dolne
49. Marcinkowo Górne
50. Margonin
51. Margonińska Wieś
52. Mieścisko
53. Murczyn
54. Niedźwiedzi Kierz
55. Niemczyn
56. Obudno
57. Olesno
58. Ostrówce
59. ParyŜ
60. Paulina
61. Pińsko
62. Potulice k/Wągrowca
63. Próchnowo
64. Recz
65. Rogowo
66. Rozpętek
67. Rynarzewo
68. Ryszewko
69. Samokłęski
70. Sielec
71. Sierniki
72. Skórki
73. Słębowo
74. Słupy
75. Smogulec
76. Smogulecka Wieś
77. Smuszewo
78. Sobiejuchy
79. Srebrna Góra
80. Stępushowo
81. Stołęzyn
82. Szamocin
83. Szaradowo
84. Szczepice
85. Szkocja
86. Szubin
87. Świątkowo
88. Tarnowo Pałuckie
89. Tonowo
90. Tupadły
91. Uścikowo
92. Wapno
93. Wągrowiec
94. Wenecja
95. „Weśrednik”
96. Zalesie
97. Złotniki
98. Źerniki
99. Źnin
100. Źoń